

ALEXANDRU HORAȚIU FRIȘCU – OMUL DE ZIUA A ȘASEA

Geneza spune că pământul a fost creat în șase zile. Fiecare zi a avut importanța ei, fiecare lucru a fost creat la timpul său – lumina, uscatul, plantele, animalele, omul. Acest proces de dezvoltare în succesiune este același pentru tot ce ține de viață și, mai ales, de domeniul intelectual la care se raportează și Alexandru Horațiu Frișcu. Iar o aniversare, precum cea la care a ajuns dl. Al. H.

Frișcu, cea de-a 60-a, face vizibile lucrurile care s-au întâmplat în viața lui, lucruri care adaugă dovezi că le-a făcut toate pe rând.

În viața de zi cu zi oamenii deseori încearcă să grăbească lucrurile, să scurteze procesul, să obțină cât mai repede rezultate și succese. Nu e și cazul lui Alexandru H. Frișcu. Nu a încercat niciodată să înlocuiască prioritatea cu rapiditatea, calitatea cu imitația, caracterul cu machiajul, substanța cu stilul, competența cu simularea ei.

Convins că nu există scurtături nici în dezvoltarea abilităților profesionale, a mers încet, dar sigur spre perfecționare fără să-și schimbe locul de muncă timp de 34 de ani. Acest răstimp, petrecut într-un context propice de dezvoltare personală – în cadrul unei biblioteci, în cadrul unui colectiv imens de femei, i-a permis să crească interior. Fiind bărbatul minoritar al *Echipei Hasdeu*, Al. H. Frișcu a învățat să asculte, să ofere, să susțină, să împărtășească, să înțeleagă. Aceste calități l-au făcut omul iubit, apreciat și respectat de toți (de toate!) din echipa noastră. Este iubit, apreciat și respectat încă și pentru că îi sunt străine

supărarea, invidia și nerăbdarea.

Îl mai iubim și apreciem pentru că nu este blocat în anumite tipare mentale, doar poate cu referire la comunism și comuniști – de care nu încetează să-și râdă –, și nici în paradigme, doar poate cu referire la rolul cărții și bibliotecii pe care le-a tot slujit 34 de ani și le mai slujește.

Se zice că fiecare dintre noi trăiește în

două lumi diferite. Una subiectivă, din capul nostru și a doua cea obiectivă, reală, din exteriorul nostru. Stephen R. Covey pe prima o numește „hartă”, iar pe a doua „teritoriu”. Nimeni nu deține harta perfectă, completă a „teritoriului” nostru. Dar printre noi sunt oameni care schimbă harta permițându-ne prin intermediul ei să privim altfel lumea reală [teritoriul]. Unul dintre noi (am în vedere *Echipa Hasdeu*) este Alexandru Horațiu Frișcu, care prin capacitățile sale literare ne face să percepem realist viața literară, culturală, profesională. Dovezi sunt epigramele sale prin care se sizează abaterile sociale, morale, culturale, literare din jurul nostru. Aici putem cita și volumul antologic de epigrame, editat de Biblioteca Municipală „B.P. Hasdeu”, *Amuzament cu abonament*, la a cărei apariție și-a dat concursul, asumându-și, împreună cu epigramistul Ion Diviza, selecția materialului. Sau, dacă ne referim la teritoriul nostru profesional, trebuie să facem trimitere la articolele lui, mai puțin obișnuite, căci au, de regulă, o tentă polemică, critică, provocatoare, publicate în *BiblioPolis*:

„Hibridizarea” bibliotecii – rod al vieții ori „sâmbure al pieirii”; *Nemurire prin carte; Cu cartea după Robinson...*

Mai amintim intervențiile lui la ședințele noastre de dezvoltare, la adunările neformale, de socializare sau la diverse festivități din cadrul instituțional. Prin capacitatea lui de a clarifica lucrurile, de a aduce lumină în multe nebulozități profesionale, de a găsi motive pentru a lăuda colegii, a scoate în evidență omul frumos din colectivul nostru. Suntem norocoși, deci, că îl avem, pentru că după cum afirma Dan Puric, astăzi omul frumos nu-i la modă, *la modă este omul util, la modă este omul eficient*. Al. H. Frișcu este și util, și eficient în relațiile organizaționale, dar mai întâi de toate este omul nostru frumos, care vine întotdeauna cu o epigramă la zi, cu o poezie consacrată femeii-bibliotecar, profesiei noastre.

Este omul frumos pentru că *e slujitorul de sufletul cărților, știutorul de cărțile cu suflet* (vorba lui Iulian Filip), omul care dă suflet cărților (vorba noastră), este omul care oferă ceva bun, permanent și tuturor (*întrebătorilor de carte*), nepretinzând nimic în loc.

Alexandru Horațiu Frișcu este ambasadorul nostru, mesagerul nostru în sferele mai înalte ale intelectualității basarabene – scriitorii, ziariștii, istoricii. A fost și rămâne alături de noi la evenimentele esențiale de reorganizare, rebrandare, renaștere a

sistemului de biblioteci publice din Chișinău, a fost alături atunci când șovăiam, când o luam razna cu tehnologiile: a fost și este veghea cărții, apărătorul ei – ne duce faima, nouă, colectivului prin volumele publicate; a fost și este liantul dintre noi, bibliotecarii, și epigramiști – un binom care funcționează foarte bine, fertil chiar.

Cu adevărat, Alexandru Horațiu Frișcu colorează frumos peisajul profesional și colectivul Bibliotecii Municipale.

Alexandru Frișcu are și acasă un mediu propice, cultural. Sunt, împreună cu soția Eugenia Manea Cernei, doctor în biologie, dar și poetă, scriitoare, o familie de cărturari. Muncesc împreună pe tărâmul literar și cultural. Amintesc aici ideea lor de a aduna multe informații utile pentru cultura generală într-un volum de natură cognitivă intitulat *Știați că? Caleidoscop enciclopedic*, utilizat cu interes, cu folos de liceeni și nu numai.

Cu emoție scriu, cu emoție și recunoștință aduc un omagiu de admirație și de respect și mulțumire unui coleg, unui scriitor, care a rămas fidel profesiei, a făcut trup comun cu cartea peste trei decenii contribuind inteligent la punerea ei la dispoziția publicului, aducând un prinos al său la procesul literar din Republica Moldova. Pentru aceasta îi purtăm toată stima și recunoștința.

Alexandru Horațiu Frișcu este omul de nivelul zilei a șasea.